

रोमले दर्शनलाई स्थापित गर्छ — संख्या आठ

बालुवामाथिका आधारहरू: लाओडिसियन एडभेन्टवादमा भविष्यवाणीसम्बन्धी सत्यको अस्वीकार

Jeff Pippenger

2024-08-18

अघिल्लो लेखमा हामीले येशूका निम्न वचनहरू उद्धृत गरेका थियौं।

झूटा अगमवक्ताहरूदेखि सावधान रहो, जो भेडाको भेषमा तिमीहरूकहाँ आउँछन्, तर भित्रिभित्रै तिनीहरू लुटाहा ब्वाँसाहरू हुन्। तिमीहरूले तिनीहरूलाई तिनीहरूका फलद्वारा चिन्नेछौ। के मानिसहरूले काँडाबाट अङ्गुर टिप्छन्, वा सिउँडीबाट अन्जीर? त्यसरी नै प्रत्येक असल रूखले असल फल फलाउँछ; तर खराब रूखले खराब फल फलाउँछ। असल रूखले खराब फल फलाउन सक्दैन, न त खराब रूखले असल फल फलाउन सक्छ। प्रत्येक रूख जसले असल फल फलाउँदैन, काटिन्छ र आगोमा फालिन्छ। यसकारण तिमीहरूले तिनीहरूलाई तिनीहरूका फलद्वारा चिन्नेछौ। मलाई “प्रभु, प्रभु” भन्ने हरेक जन स्वर्गको राज्यमा प्रवेश गर्नेछैन; तर स्वर्गमा हुनुहुने मेरा पिताको इच्छा पूरा गर्ने जनले मात्र प्रवेश गर्नेछ। त्यस दिन धेरैले मलाई भन्नेछन्, “प्रभु, प्रभु, के हामीले तपाईंको नाउँमा अगमवाणी गरेका थिएनौं? र तपाईंको नाउँमा दुष्टात्माहरू निकालेर हाँकेका थिएनौं? र तपाईंको नाउँमा धेरै आश्चर्यकर्महरू गरेका थिएनौं?” अनि त्यसबेला म तिनीहरूलाई स्पष्टसँग भन्नेछु, “मैले तिमीहरूलाई कहिल्यै चिनेको थिइनँ; हे अधर्म गर्नेहरू, मबाट टाढा जाओ।” यसकारण, जसले मेरा यी वचनहरू सुन्छ र तिनीलाई पालन गर्छ, म उसलाई एक बुद्धिमान मानिससँग तुलना गर्नेछु, जसले आफ्नो घर चट्टानमाथि बनायो। अनि वर्षा पऱ्यो, बाढी आयो, र बतासहरू चले, र त्यस घरमाथि ठोक्किए; तर त्यो घर ढलेन, किनकि त्यो चट्टानमाथि स्थापित थियो। अनि जसले मेरा यी वचनहरू सुन्छ तर तिनीलाई पालन गर्दैन, उसलाई एक मूर्ख मानिससँग तुलना गरिनेछ, जसले आफ्नो घर बालुवामाथि बनायो। अनि वर्षा पऱ्यो, बाढी आयो, र बतासहरू चले, र त्यस घरमाथि ठोक्किए; अनि त्यो ढल्यो; र त्यसको पतन अत्यन्त ठूलो भयो। मत्ती 7:15-27।

१८६३ को विद्रोहले लाओडिसियाली सेभेन्थ-डे एडभेन्टवादले बालुवामाथि झूटा जग बसाल्न थालेको आरम्भलाई चिन्हित गर्दछ। बालुवाले पूर्ण सत्यको चट्टानको विपरीत बहुलतावादको शैतानी सिद्धान्तलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। पूर्ण सत्य दुई साक्षीहरूमाथि स्थापित हुन्छ, र हबक्कूकका दुई पवित्र चार्टहरूमा प्रतिनिधित्व गरिएका सत्यहरू—जिनलाई एडभेन्टवादले क्रमशः पन्छाउँदै आएको छ—बाइबलबाट व्युत्पन्न भएका छन् र भविष्यवाणीको आत्माद्वारा पुष्टि गरिएका छन्। ती सत्यहरू पूर्ण छन्।

“शत्रुले हाम्रा दाजुभाइ तथा दिदीबहिनीहरूको मनलाई यी अन्तिम दिनहरूमा दृढ उभिन तयार गरिने जनसमुदायको तयारी गर्ने कार्यबाट विमुख गराउन खोजिरहेको छ। उसका कुतर्कहरू यस समयका संकटहरू र कर्तव्यहरूबाट मनलाई टाढा लैजानका लागि रचिएका छन्। ख्रीष्ट आफ्ना जनहरूका निम्ति यूहन्नालाई दिन स्वर्गबाट ल्याउनुभएको ज्योतिलाई तिनीहरू अत्यल्प मूल्यको ठान्छन्। तिनीहरूले सिकाउँछन् कि हाम्रो सामुन्ने अवस्थित दृश्यहरू विशेष ध्यान पाउन पर्याप्त महत्त्वका छैनन्। तिनीहरूले स्वर्गीय उत्पत्तिको सत्यलाई निष्प्रभावी बनाउँछन्, र परमेश्वरका जनहरूलाई तिनीहरूको विगतको अनुभवबाट वञ्चित गर्दै, त्यसको सट्टा तिनीहरूलाई एक झूटा विज्ञान दिन्छन्। ‘परमप्रभु यसो भन्नुहुन्छ: बाटाहरूमा उभिऔ, र हेर; अनि पुराना मार्गहरूका विषयमा सोध, जहाँ असल बाटो छ, र त्यहीमा हिँड।’ [यर्मिया 6:16.]”

“हाम्रो विश्वासका जगहरूलाई कसैले पनि उखेलेर फाल्ने प्रयास नगरोस्,—ती जगहरू, जो हाम्रो कामको आरम्भमै, वचनको प्रार्थनापूर्वक अध्ययनद्वारा र प्रकाशद्वारा राखिएका थिए। यी जगहरूमाथि हामीले पचास वर्षभन्दा बढी समयदेखि निर्माण गर्दै आएका छौं। मानिसहरूले आफूहरूले कुनै नयाँ बाटो फेला पारेका छन्, आफूहरूले राखिएको त्यस जगभन्दा अझ बलियो जग बसाल्न सक्छन् भनी ठान्न सक्छन्; तर यो ठूलो छल हो। ‘किनकि जुन जग बसालिएको छ, त्यसबाहेक अर्को जग कसैले बसाल्न सक्दैन।’ [1 Corinthians 3:11.] विगतमा, धेरै जनाले नयाँ विश्वास निर्माण गर्न, नयाँ सिद्धान्तहरू स्थापित गर्न प्रयास गरेका छन्; तर तिनीहरूको

निर्माण कति समयसम्म टिक्यो? त्यो चाँडै ढल्यो; किनकि त्यो चट्टानमाथि स्थापित गरिएको थिएन।”
Testimonies, volume 8, 296–297.

जब ११ सेप्टेम्बर २००१ आयो, तब पवित्र आत्माका वर्षाहरू पनि आए।

“पछिल्लो वर्षा परमेश्वरका जनहरूमाथि खस्नुपर्नेछ। एक शक्तिशाली स्वर्गदूत स्वर्गबाट ओर्लनुपर्नेछ, र सारा पृथ्वी उहाँको महिमाले उज्यालो पारिनेछ।” Review and Herald, April 21, 1891.

जब परमेश्वरको एक स्पर्शले न्युयोर्क सिटीका विशाल भवनहरू ढालिदिए, तब पछिल्लो वर्षा छर्किन थाल्यो। जब सेप्टेम्बर ११, २००१ आयो, तब पोपसम्बन्धी सिद्धान्तहरूको बाढीका ढोकाहरू खोलिए।

“अधर्म व्यापक रूपमा प्रबल भइरहेको यस समयमा, ‘परमप्रभु यस्तो भन्नुहुन्छ’ भनी घोषित वचनलाई अस्वीकार गरेका प्रोटेस्टेन्ट मण्डलीहरू एक विचित्र अवस्थासम्म पुग्नेछन्। तिनीहरू संसारतर्फ रूपान्तरित हुनेछन्। परमेश्वरबाट आफ्नो पृथक् अवस्थामा, तिनीहरूले असत्यता र परमेश्वरबाटोको धर्मत्यागलाई राष्ट्रको व्यवस्था बनाउने प्रयत्न गर्नेछन्। तिनीहरूले देशका शासकहरूमाथि प्रभाव पारेर त्यस्ता व्यवस्था बनाउन लगाउनेछन्, जसद्वारा परमेश्वरको मन्दिरमा बसी आफूलाई परमेश्वर नै हो भनी देखाउने पापको मानिसको हराएको प्रभुत्व पुनर्स्थापित होस्। रोमन क्याथोलिक सिद्धान्तहरू राज्यको संरक्षणअन्तर्गत लिइनेछन्। बाइबलीय सत्यको विरोधस्वर अब तिनीहरूद्वारा सहन गरिनेछैन, जसले परमेश्वरको व्यवस्थालाई आफ्नो जीवनको नियम बनाएका छैनन्।” Review and Herald, December 21, 1897.

प्याट्रियट एक्टले रोमन क्याथोलिक सिद्धान्तहरूको संरक्षणको आरम्भलाई चिह्नित गर्छ, जसले क्रमशः छिट्टै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्थातर्फ डोर्याउँछ। सेप्टेम्बर ११, २००१ मा, तेस्रो धिक्कारको इस्लामलाई प्रतिनिधित्व गर्ने चार वायुहरू बहन थाले।

“स्वर्गदूतहरूले चारै वायु समातेर राखिरहेका छन्, जसलाई आफ्नो बन्धन तोडेर छुट्न र सम्पूर्ण पृथ्वीको सतहमाथि जाइलाग्न खोज्ने क्रोधित घोडाको रूपमा चित्रित गरिएको छ, जसले आफ्नो मार्गमा विनाश र मृत्यु बोकेर ल्याउँछ।”

“के हामी अनन्त संसारको ठीक किनारमै सुतिरहनेछौं? के हामी मन्द, शीतल र मृतप्राय रहनेछौं? अहो, यदि हाम्रो मण्डलीहरूमा परमेश्वरको आत्मा र श्वास उहाँका जनहरूमा फुकियोस्, ताकि तिनीहरू आफ्ना खुट्टामा उभिऊन् र जीवित रहून्। हामीले यो देख्न आवश्यक छ कि मार्ग साँघुरो छ, र ढोका पनि साँघुरो छ। तर जब हामी त्यस साँघुरो ढोकाबाट प्रवेश गर्छौं, त्यसको विशालता असीमित हुन्छ।” Manuscript Releases, volume 20, 217.

वर्षा, वायु, र बाढी सेप्टेम्बर ११, २००१ मा आए, र लाओडिसीयन सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट मण्डलीको परीक्षा त्यसरी नै भयो जसरी ख्रीष्टको बप्तिस्माको समयमा यहूदीहरूको भएको थियो, र जसरी अगस्ट ११, १८४० देखि प्रोटेस्टेन्टहरूको भएको थियो। त्यस बिन्दुदेखि जुलाई १८, २०२० को विद्रोही भविष्यवाणीसम्म, लाओडिसीयन सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट घर क्रमशः पतित हुँदै गयो, ठ्याक्कै त्यसरी नै जसरी यहूदीहरूको मन्दिरलाई क्रूसभन्दा अघि उजाड ठहर गरिएको थियो, र जसरी प्रोटेस्टेन्टहरू अप्रिल १९, १८४४ को पहिलो निराशासँगै धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्टवादतर्फ रूपान्तरित भएका थिए।

तेस्रो स्वर्गदूतको लाओडिसियाली आन्दोलन त्यसपछि आफ्नो अन्तिम परीक्षाको प्रक्रियामा प्रवेश गर्‍यो, र जसरी ११ सेप्टेम्बर २००१ मा आरम्भ भएको परीक्षाको समयमा कुमारीहरूलाई प्राचीन मार्गहरूमा फर्कन बोलाइयो, ती मार्गहरू केवल पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूतका मिलेराइट आन्दोलनका आधारभूत सत्यहरू मात्र नभई, तेस्रो स्वर्गदूतको आन्दोलनका पनि आधारभूत सत्यहरू थिए।

बलियो भ्रमको सन्दर्भमा ती आधारभूत सत्यहरूको अस्वीकारको प्रतीक पावलले दोस्रो थिस्सलोनिकीमा अभिलेख गर्नुभएको सन्देश हो। त्यो सन्देश दानियलको पुस्तकमा “दैनिक” द्वारा प्रतीकित गरिएको छ, किनकि थिस्सलोनिकीको उक्त खण्डमै विलियम मिलरले यो बुझ्न आउनुभयो कि दानियलको पुस्तकमा “दैनिक” ले मूर्तिपूजक रोमलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ।

दानिएलको पुस्तकमा “दैनिक” को परिभाषासम्बन्धी विषयलाई सम्बोधन गर्ने पुस्तकहरू लेखिएका छन्। तीमध्ये धेरैजसो त्रुटिपूर्ण छन्, तर यदि तपाईं यस विषयलाई ठीक प्रकारले प्रस्तुत गर्ने कुनै एड्भेन्टिस्ट धर्मशास्त्रीद्वारा लिखित लेख हेर्न चाहनुहुन्छ भने, तपाईं John W. Peters द्वारा लिखित The Mystery of the Daily भेट्टाउन सक्नुहुन्छ। यस लेखमा “दैनिक” को त्यस पक्षलाई सम्बोधन गर्ने मेरो अभिप्राय छैन। “दैनिक” सम्बन्धी गलत दृष्टिकोण अन्ततः लाओदिकीय सेभेन्थ-डे एड्भेन्टवादभित्र कसरी स्थापित भयो भन्ने “को, के, र किन” को इतिहास समेट्ने अन्य पुस्तकहरू पनि छन्।

“दैनिक” भनी अनुवाद गरिएको हिब्रू शब्दको परिभाषा, र 1901 मा गम्भीर रूपमा आरम्भ भएको “दैनिक” को आधारभूत सत्यविरुद्धको विद्रोहको इतिहास, हबकूकका पाटीहरूमा बारम्बार प्रस्तुत गरिएको छ, साथै दानिएलको पुस्तकसम्बन्धी हालैका लेखहरूमा पनि।

यस लेखमा म “the daily” को केन्द्रबिन्दु रोमको प्रतीक अस्वीकार गरिसँग सम्बन्धित भविष्यवाणीगत विशेषताहरूमै राख्ने अभिप्राय राख्छु। एलेन ह्वाइटका लेखनहरूको अधिकारलाई साँचो रूपले स्वीकार गर्ने जो कोहीले पनि “the daily” को सही बुझाइ के हो भन्ने जान्न निम्नलिखित कुरा मात्र पढ्न आवश्यक छ।

“त्यसपछि मैले ‘डेली’ को सम्बन्धमा देखें कि ‘बलिदान’ भन्ने शब्द मानिसको बुद्धिद्वारा थपिएको हो, र त्यो मूल पाठको भाग होइन; अनि न्यायको घण्टाको पुकार दिनेहरूलाई प्रभुले यसको सही बुझाइ दिनुभयो। १८४४ भन्दा अघि, जब एकता विद्यमान थियो, प्रायः सबैजना ‘डेली’ को सही बुझाइमा एकमत थिए; तर १८४४ पछि, भ्रमको अवस्थामा, अन्य दृष्टिकोणहरू अपनाइए, र त्यसपछि अन्धकार र भ्रमले पछ्यायो।” Review and Herald, November 1, 1850.

विलियम मिलरको “दैनिक” सम्बन्धी बुझाइलाई अस्वीकार गर्नु भनेको एकै साथ एलेन ह्वाइटका लेखनहरूको अधिकारलाई अस्वीकार गर्नु हो, किनकि उनले देखिन् “कि प्रभुले न्यायको घडीको पुकार दिनेहरूलाई यसको सही दृष्टिकोण दिनुभयो।” उनलाई यो पनि देखाइयो कि “दैनिक” का अन्य दृष्टिकोणहरूले “अन्धकार र भ्रम” उत्पन्न गरे, जुन ख्रीष्टका विशेषताहरू होइनन्। दोस्रो थिस्सलोनिकीको अध्ययन गर्दा मिलरले “दैनिक” लाई मूर्तिपूजक रोमको रूपमा पहिचान गरे।

“मैले अगाडि पढिरहेँ, र यो [दैनिक] दानिएलमा बाहेक अन्य कुनै स्थानमा भेटाउन सकिन्नँ। त्यसपछि मैले [एक सन्दर्भ-सूचीको सहायताले] त्यससँग सम्बन्धित रहेका ती शब्दहरू लिएँ, ‘हटाइने;’ उसले दैनिक हटाउनेछ; ‘जुन समयदेखि दैनिक हटाइनेछ,’ आदि। मैले अगाडि पढिरहेँ, र मलाई लाग्यो कि यस पदबाट कुनै प्रकाश पाउनेछैनँ; अन्ततः म २ थिस्सलुनीकी २:७, ८ मा पुगें। ‘किनकि अधर्मको रहस्यले अहिलेदेखि नै काम गरिरहेकै छ; केवल जो अहिले रोकिरहेछ, उसले तबसम्म रोकिरहनेछ, जबसम्म ऊ बाटोबाट हटाइँदैन, र त्यसपछि त्यो दुष्ट प्रकट गरिनेछ,’ आदि। अनि जब म त्यस पदमा पुगें, ओ, सत्य कति स्पष्ट र महिमामय रूपमा प्रकट भयो! यही रहेछ! यही नै दैनिक हो! अब, ‘जो अहिले रोकिरहेछ,’ अथवा बाधा पुऱ्याइरहेछ, भनेर पावलले के अर्थ लिएका छन्? ‘पापको मानिस’ र ‘त्यो दुष्ट’ द्वारा पोपेरीलाई जनाइएको हो। अब, पोपेरी प्रकट हुनबाट कुन कुराले बाधा पुऱ्याउँछ? किन, त्यो त मूर्तिपूजकता हो; त्यसो भए, ‘दैनिक’ को अर्थ मूर्तिपूजकता हुनुपर्छ।” —विलियम मिलर, Second Advent Manual, page 66। Advent Review and Sabbath Herald, January 6, 1853.

अन्ततः, लाओदिकियाली एड्भेन्टवादले मिलर तथा न्यायको घडीको घोषणा गर्नेहरूलाई दिइएको सही समझलाई परित्याग गरी, धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्टवादको यस भ्रमपूर्ण धारणालाई ग्रहण गर्‍यो कि “दैनिक” ले ख्रीष्टको पवित्रस्थान

सेवकाइलाई प्रतिनिधित्व गर्थ्यो। त्यो समझ धेरै स्तरहरूमा हास्यास्पद छ; तर केवल भ्रमपूर्ण मात्र नभई, त्यसले शैतानी प्रतीक नै ख्रीष्टको प्रतीक हो भनी दाबी गर्दछ।

“यसरी, जहाँ अजिङ्गरले मुख्यतः शैतानलाई जनाउँछ, त्यहाँ द्वितीय अर्थमा यो मूर्तिपूजक रोमको प्रतीक पनि हो।” *The Great Controversy*, 439.

मिलरले “दैनिक” लाई मूर्तिपूजक रोम, अर्थात् अजिङ्गर, को रूपमा पहिचान गरे, तर लाओडिसियाली एडभेन्टवादले पतित प्रोटेस्टेन्टवादबाट यो धारणा ग्रहण गर्‍यो कि यसले ख्रीष्टको स्वर्गीय पवित्रस्थानको सेवकाइलाई जनाउँछ। “दैनिक” लाई मूर्तिपूजक रोमको रूपमा गरिएको मिलरको पहिचानको अस्वीकारले त्यस सत्यको अस्वीकारलाई जनाउँछ, जुन हबक्कूक अध्याय दुईको परिपूर्तिका रूपमा रहेका दुवै पवित्र चार्टहरूमा प्रस्तुत गरिएको छ। त्यसकारण यो एउटा आधारभूत सत्यको अस्वीकार हो, ठीक त्यस्तै जसरी लैव्यवस्था छब्बीसका सात समयहरूको अस्वीकार थियो।

“दैनिक” ले मूर्तिपूजक रोमलाई प्रतिनिधित्व गर्छ भन्ने सत्यलाई अस्वीकार गर्नु भनेको एडभेन्टवादका आधारशिलाहरू र भविष्यवाणीको आत्माको अधिकारलाई अस्वीकार गर्नु हो। शैतानको एउटा प्रतीकलाई ख्रीष्टको प्रतीकको रूपमा पहिचान गर्नु भनेको ख्रीष्टको कार्यलाई शैतानको कार्यको रूपमा पहिचान गर्नु सरह हो।

“ख्रीष्टलाई अस्वीकार गरेर यहूदीहरूले अक्षम्य पाप गरे; र दयाको निमन्त्रणालाई इन्कार गरेर हामीले पनि त्यही भूल गर्न सक्छौं। जब हामी उहाँका नियुक्त सन्देशवाहकहरूको वचन सुन्न इन्कार गर्छौं, र बरु आत्मालाई ख्रीष्टबाट टाढा तान्न खोज्ने शैतानका प्रतिनिधिहरूको कुरा सुन्छौं, तब हामी जीवनका राजकुमारलाई अपमान अर्पण गर्छौं, र शैतानको सभाघर तथा स्वर्गीय ब्रह्माण्डको सामु उहाँलाई लज्जित तुल्याउँछौं। जबसम्म कसैले यसो गरिरहन्छ, उसले न आशा पाउन सक्छ, न क्षमा; र अन्ततः उसले परमेश्वरसँग मेलमिलाप गर्न चाहने सबै इच्छा गुमाउनेछ।” *The Desire of Ages*, 324.

जब लाओदिकीय एडभेन्टवादले “नित्य” र सात कालसम्बन्धी आधारभूत समझलाई अस्वीकार गर्‍यो, तब त्यसले केवल अगमवाणीको आत्माको अधिकार र आधारशिलाहरूलाई मात्र अस्वीकार गरेन, तर विलियम मिलरको कार्यलाई पनि अस्वीकार गर्‍यो, जसलाई स्वर्गदूत गब्रिएल तथा अन्य स्वर्गदूतहरूद्वारा तिनका ती समझहरूतर्फ डोर्‍याइएको थियो।

“परमेश्वरले बाइबलमा विश्वास नगरेका एक किसानको हृदयमा प्रभाव पार्नका निम्ति उहाँका स्वर्गदूतलाई पठाउनुभयो, ताकि उसलाई अगमवाणीहरू अनुसन्धान गर्न अगुवाइ गरियोस्। परमेश्वरका स्वर्गदूतहरू त्यस चुनिएका जनकहाँ बारम्बार आए, उसको मनलाई मार्गदर्शन दिन र परमेश्वरका जनसमूहका लागि सधैंदेखि अन्धकारमय रहँदै आएका अगमवाणीहरू उसको समझका लागि खोले। सत्यको शृङ्खलाको आरम्भ उसलाई दिइयो, र उसलाई एक-एक कडी खोज्दै अघि बढ्न अगुवाइ गरियो, यहाँसम्म कि उसले परमेश्वरको वचनलाई आश्चर्य र प्रशंसाका साथ हेर्न थाल्यो। त्यहाँ उसले सत्यको एक सिद्ध शृङ्खला देख्यो। उसले प्रेरणारहित ठानेको त्यो वचन अब उसको दृष्टिको सामु आफ्नो सुन्दरता र महिमामा खुल्यो। उसले देख्यो कि पवित्रशास्त्रको एक भागले अर्को भागको व्याख्या गर्दछ, र जब कुनै एक अंश उसको समझका लागि बन्द हुन्थ्यो, तब उसले वचनको अर्को भागमा त्यसको व्याख्या गर्ने कुरा भेट्नुहुन्थ्यो। उसले परमेश्वरको पवित्र वचनलाई आनन्दसहित र अति गहिरो आदर तथा विस्मयका साथ ग्रहण गर्‍यो।” *Early Writings*, 230.

“उहाँका दूत” भन्ने अभिव्यक्तिले दूत गब्रिएललाई जनाउँछ।

स्वर्गदूतका यी वचनहरू, “म गब्रिएल हुँ, जो परमेश्वरको उपस्थितिमा उभिन्छु,” यसले देखाउँछ कि उसले स्वर्गीय दरबारहरूमा उच्च सम्मानको स्थान धारण गर्दछ। जब उनी दानिएलकहाँ सन्देश लिएर आए, उनले भने, “यी कुराहरूमा मेरासँग दृढ रहने तिमीहरूका राजकुमार मिखाएल [ख्रीष्ट] बाहेक कोही छैन।” दानिएल 10:21। गब्रिएलको विषयमा मुक्तिदाताले प्रकाशको पुस्तकमा यसो भन्नुहुन्छ, “उहाँले आफ्ना दूतद्वारा आफ्नो दास यूहन्नालाई यो पठाई चिन्हद्वारा प्रकट गर्नुभयो।” प्रकाश 1:1। —द डिजायर अफ एजेस, 99.

शैतानी प्रतीकलाई ख्रीष्टको प्रतीकका रूपमा चिनाउनु केवल अक्षम्य पापको समानान्तर मात्र होइन, अक्षम्य पाप ख्रीष्टले पठाउनुहुने सन्देशवाहकहरूलाई अस्वीकार गर्नुसँग पनि सम्बन्धित छ। त्यसपछि “दैनिक” अक्षम्य पापको प्रतीक बन्छ, र जब यो बुझिन्छ कि “चयन गरिएको जन,” विलियम मिलर, त्यस सत्यको सही समझतर्फ डोर्याइएका थिए, र त्यसपछि जब त्यसलाई अस्वीकार गरियो, तब यो सीधै दोस्रो थेस्सलोनिकीमा मिल्छ, जुन त्यही पवित्रशास्त्रको खण्ड हो जहाँ मिलरले आफ्नो खोज पत्ता लगाए। त्यस सत्यलाई अस्वीकार गर्नु सत्यलाई प्रेम नगर्नुको प्रमाण हो, र त्यस विद्रोहले पवित्र आत्माको हटाइ र शैतानको अपवित्र आत्माको सुम्पन उत्पन्न गर्दछ, जसलाई पावलले बलियो भ्रमका रूपमा चिनाउँछन्।

जसरी “तिम्रा जातिका डाकूहरू”, जसले “दर्शनलाई स्थापित गर्छन्”, “नित्य” मूर्तिपूजक रोमको प्रतीक हो। दोस्रो थेस्सलोनिकीको सन्दर्भमा, पावलले शिक्षा दिन्छन् कि दोस्रो अध्यायको सन्देशको अस्वीकार तिनीहरू, जसले यसो गर्छन्, सत्यलाई प्रेम गर्दैनन् भन्ने प्रमाण हो। किनकि तिनीहरूले अध्यायमा प्रतिपादित सत्यलाई प्रेम गर्दैनन्, तिनीहरूले शक्तिशाली भ्रम प्राप्त गर्छन्।

सबै अगमवक्ताहरूले अन्तिम दिनहरूलाई सम्बोधन गरिरहेका छन्, र यस लेखका अघिल्ला प्रेरित अंशहरूले यो देखाउँछन् कि पवित्र आत्माको खन्याइको समयमा सत्यलाई प्रेम नगर्नेहरूमाथि प्रबल भ्रम आउँछ। एक समूहले तेल ग्रहण गरिरहेको छ, र अर्को समूहले प्रबल भ्रम ग्रहण गरिरहेको छ।

पवित्र आत्मा त्यही इतिहासको अवधिमा खन्याइन्छ, जब पवित्र आत्मालाई सेप्टेम्बर ११, २००१ देखि चाँडै आउन लागेको आइतबारको व्यवस्था-सम्बन्धी कानूनसम्मको छाप लगाउने समयका दुई परीक्षण अवधिहरूमा उद्घाटित गरिएको ज्ञानको वृद्धिलाई अस्वीकार गर्नेहरूबाट हटाइँदैछ। अघिल्लो अंशलाई पुनः दोहोर्‍याउँदै:

“अन्तिम दिनहरूतर्फ दृष्टि लगाउँदै, उही असीम शक्तिले, ती व्यक्तिहरूको विषयमा जसले ‘सत्यको प्रेम ग्रहण गरेनन्, ताकि तिनीहरू उद्धार पाउन सक्न्,’ यसो घोषणा गर्दछ, ‘यसै कारण परमेश्वरले तिनीहरूकाहाँ प्रबल भ्रम पठाउनुहुनेछ, ताकि तिनीहरूले झूटमा विश्वास गरून्: र ती सबै दोषी ठहरिऊन्, जसले सत्यमा विश्वास गरेनन्, तर अधर्ममा प्रसन्न भए।’ जब तिनीहरूले उहाँका वचनका शिक्षाहरूलाई अस्वीकार गर्छन्, तब परमेश्वरले आफ्नो आत्मा फिर्ता लिनुहुन्छ, र तिनीहरूलाई तिनै छलहरूमा छोडिदिनुहुन्छ, जसलाई तिनीहरूले प्रेम गर्छन्।” Early Writings, 46.

रेखामाथि रेखा थप्दै, दानिएलले सिकाउँछन् कि अन्तिम दिनहरूमा, “तेरा प्रजाका डाँकाहरू” (रोमको एक प्रतीक) नै दर्शनलाई स्थापित गर्छन्। ती डाँकाहरूलाई “नित्य” को रूपमा पनि प्रस्तुत गरिएको छ। सुलेमानले सिकाउँछन् कि अन्तिम दिनहरूमा दर्शन नभएकाहरू नाश हुन्छन्, अर्थात् नाङ्गा हुन्छन्। नाङ्गा बनाइनु लाओडिकियाली हुनु हो, र लाओडिकियाली मूर्ख कुमारी हो।

“मूर्ख कुमारीहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको मण्डलीको अवस्था, लाओडिकियाको अवस्थाको रूपमा पनि उल्लेख गरिएको छ।” Review and Herald, August 19, 1890.

मध्यरात्रिको पुकारको सन्देश आइपुग्दा मूर्ख कुँवारी ठहरिनु भनेको यूहन्नाले प्रकाशको पुस्तक अध्याय सोहमा “तिम्रो नाङ्गोपनको लज्जा” भनी अभिलेख गरेका कुरालाई प्रकट गर्नु हो। छैटौँ महामारीमा यूहन्नाको चेतावनी त्यस त्रिविध गठबन्धनसँग सम्बन्धित छ—अर्थात् अजिङ्गर, पशु, र झूटा अगमवक्ता—जसले सन् 1989 देखि संसारलाई आर्मागेडोनतर्फ डोर्‍याउने प्रक्रियामा रहेका छन्।

दोस्रो थेस्सलोनिकीमा पावलको सन्देश केवल दानिएलद्वारा मूर्तिपूजक रोमलाई “दैनिक” भनेर प्रतिनिधित्व गरिएको विषय मात्र होइन, बरु यस अध्यायले मूर्तिपूजक रोम र पोपीय रोमबीचको सम्बन्धलाई जोड दिन्छ। सन् ५३८ मा मूर्तिपूजक रोमले पापको मानिसलाई पृथ्वीको सिंहासनमा आउनबाट रोकेको थियो (अवरुद्ध राख्यो)। एकचोटि मूर्तिपूजक रोम हटाइएपछि, तब “अधर्मको रहस्य,” “त्यो दुष्ट,” जो रोमको पोप हो, प्रकट हुन्छ। यस अध्यायमा पावलले मूर्तिपूजक र पोपीय रोमबीचको एक विशिष्ट भविष्यवाणीगत सम्बन्धलाई पहिचान गरिरहेका छन्। यस

अध्यायको शिक्षालाई अस्वीकार गर्नु भनेको सत्यलाई अस्वीकार गर्नु हो र प्रबल भ्रम ग्रहण गर्नु हो।

कुनै पनि प्रकारले कसैले तिमीहरूलाई छल नगरोस्; किनकि पहिले विश्वासबाट पतन नआएसम्म, र पापको त्यो मानिस, अर्थात् विनाशको पुत्र, प्रकट नभएसम्म त्यो दिन आउनेछैन; जसले परमेश्वर कहलाइने वा पूजा गरिने हरेक वस्तुको विरोध गर्छ र आफूलाई तिन सबैभन्दा माथि उचाल्छ; यहाँसम्म कि ऊ आफूलाई परमेश्वर ठहराउँदै परमेश्वरको मन्दिरमा बस्छ र आफू नै परमेश्वर हो भनी देखाउँछ। के तिमीहरूलाई सम्झना छैन, कि म अझै तिमीहरूकै साथमा हुँदा यी कुराहरू तिमीहरूलाई भनिरहेको थिएँ? अनि अहिले तिमीहरू जान्दछौ, के कुराले उसलाई रोकिराखेको छ, ताकि ऊ आफ्नै समयमा प्रकट होस्। किनकि अधर्मको रहस्य त अहिल्यैदेखि कार्यरत छ; केवल जसले अहिले रोकिराखेको छ, ऊ बाटोबाट हटाइएसम्म रोकिरहनेछ। अनि त्यसपछि त्यो दुष्ट प्रकट हुनेछ, जसलाई प्रभुले आफ्नो मुखको सासद्वारा नाश गर्नुहुनेछ, र आफ्नो आगमनको तेजद्वारा विनाश गर्नुहुनेछ; अर्थात् त्यो जन, जसको आगमन शैतानको कार्यअनुसार सबै शक्ति, चिन्हहरू र झूटा चमत्कारहरूसहित हुन्छ, र नाश हुनेहरूमा अधर्मका सबै छलपूर्ण उपायहरूसहित; किनकि उद्धार पाउन सकून् भनेर सत्यको प्रेम तिनीहरूले ग्रहण गरेनन्। यही कारणले परमेश्वरले तिनीहरूलाई बलियो भ्रम पठाउनुहुनेछ, ताकि तिनीहरूले झूटलाई विश्वास गरून्; यस उद्देश्यले कि सत्यलाई विश्वास नगरी अधर्ममा प्रसन्न हुने सबैले दण्ड पाऊन्। २ थिस्सलोनिकी २:३-१२।

यी अन्त्य-दिनका मानिसहरू किन “दण्डित” हुन्छन्? तिनीहरूलाई किन “बलियो भ्रम” पठाइन्छ? तिनीहरू किन “नष्ट” हुन्छन् र यसरी आफ्नो नग्नताको लज्जा प्रकट गर्छन्? उक्त खण्डले भन्दछ कि यसको कारण तिनीहरूले सत्यलाई प्रेम गर्दैनन्, र अध्यायमा प्रस्तुत गरिएको सत्यले यो देखाउँछ कि बाइबलको भविष्यवाणीको चौथो राज्य, अर्थात् मूर्तिपूजक रोमले, मूर्तिपूजा हटाइएपछि मात्र बाइबलको भविष्यवाणीको पाँचौँ राज्य, अर्थात् पोपीय रोमलाई, सिंहासनमा उक्लन दिने थियो।

अध्यायमा पहिचान गरिएको मूर्तिपूजक रोम र पोपवादी रोमबीचको सम्बन्धलाई यूहन्नाले पर्गामसको मण्डली र थुआतीराको मण्डलीबीचको सम्बन्धद्वारा पनि पहिचान गरेका छन्। पर्गामस मूर्तिपूजक रोमसँग मेल खान्छ र थुआतीरा पोपवादी रोम हो। पावल र यूहन्नाले, दानिएलको पुस्तकले गरेझैं, यी दुई शक्तिहरूबीचको सम्बन्धका दुई साक्षी प्रदान गर्छन्।

दानियेलको पुस्तकमा मूर्तिपूजक रोम र पोपीय रोमबीचको सम्बन्ध बारम्बार प्रस्तुत गरिएको छ। दानियेल २ मा यो फलाम र माटोसँगको मिश्रणद्वारा चित्रित गरिएको छ। दानियेल ७ मा मूर्तिपूजक र पोपीय दुवै रोम “भिन्न” राज्यहरू हुन्, र यद्यपि दानियेल २ ले यी दुई शक्तिलाई मिश्रणको रूपमा चित्रण गर्दछ, अध्याय ७ ले पोपीय शक्ति मूर्तिपूजक रोमको दश-सींगयुक्त राज्यबाट निस्कन्छ भनी पहिचान गर्दछ। दानियेल ८ मा पद ९ देखि १२ सम्मको सानो सींग रोम हो, यसको दुवै चरणहरूमा। पद ९ र ११ मा सानो सींग पुल्लिङ्गमा छ, यसरी मूर्तिपूजक रोमलाई पहिचान गरिन्छ, र पद १० र १२ मा सानो सींग स्त्रीलिङ्गमा छ, यसरी पोपीय रोमलाई पहिचान गरिन्छ।

दानियल अध्याय आठ, पद तेह्रमा, अन्यजातीय र पोपसत्तात्मक रोमलाई उजाड पार्ने दुई शक्तिका रूपमा चित्रित गरिएको छ। अन्यजातीय रोम “नित्य” उजाड पार्ने शक्ति हो, र पोपसत्तात्मक रोम उजाड पार्ने अपराध हो। अध्याय एघार, पद एकतीसमा, अन्यजातीय रोमको “नित्य” उजाड पार्ने शक्तिले उजाड पार्ने घृणित वस्तुलाई स्थापित गर्दछ, जो पोपसत्तात्मक शक्ति हो। अध्याय बाह्र, पद एघारमा, पोपसत्ताको उजाड पार्ने घृणित वस्तुलाई स्थापित गर्नका लागि अन्यजातीय रोमको “नित्य” उजाड पार्ने शक्ति हटाइन्छ।

रोमका दुई उजाड पार्ने शक्तिहरूबीचको सम्बन्ध दानिएल र प्रकाशका पुस्तकहरूको एक प्रमुख विषय हो, र यही सम्बन्धलाई पावलले त्यस सत्यको रूपमा चिनाउनुभएको छ, जसलाई यदि कुनै व्यक्तिले प्रेम गर्छ भने उसले झूटमा विश्वास गरेर उत्पन्न हुने प्रबल भ्रमबाट आफूलाई जोगाउनेछ। परमेश्वर कहिल्यै अनावश्यक पुनरुक्ति गर्नुहुन्न, र पोपीय रोमसँग पोपकीय रोमको सम्बन्धको प्रत्येक प्रस्तुतीकरणले यस विषयमा आफ्नै विशेष साक्षी प्रदान गर्दछ; तर अन्तिम दिनहरूमा रोमको प्रतीकलाई अस्वीकार गर्नु भनेको पछिल्लो वर्षालाई अस्वीकार गर्नु र त्यसको स्थानमा प्रबल

भ्रमलाई ग्रहण गर्नु हो। यसको अर्थ सधैंका लागि एक नग्न लाओडिकी भनेर चिनिनु हो।

लाओदिकीय एडभेन्टिस्ट इतिहासकारहरूले, विलियम मिलरको भूमिका र कार्यप्रति कुनै पवित्र आदर नदेखाए तापनि, यही स्वीकार गर्छन् कि मूर्तिपूजक रोम र पोपवादी रोमबीचको सम्बन्धको उनको पहिचान नै त्यो भविष्यवाणीसम्बन्धी संरचना थियो, जसमा उनले आफ्ना “सबै” भविष्यवाणीसम्बन्धी अनुप्रयोगहरू निर्माण गरे। गब्रिएल र अन्य स्वर्गदूतहरूले मिलरलाई मूर्तिपूजक रोम र पोपवादी रोमबीचको सम्बन्ध बुझ्न अगुवाइ गरे, तर आफ्नो इतिहासमा उनले रोमलाई अजिङ्गर, पशु र झूटा अगमवक्ताबाट बनेको त्रिविध अस्तित्वका रूपमा देखेनन्।

उनको समयमा संयुक्त राज्य अमेरिकाले झूटा अगमवक्ताको रूपमा आफ्नो भूमिका अझै आरम्भ गरेको थिएन, किनकि संयुक्त राज्यका प्रोटेस्टेन्टहरू 1844 सम्म रोमका छोरीहरू बनेका थिएनन्, र मिलरको आधारभूत कार्य त मे 1842 मा प्रकाशित गरिएको 1843 को चार्टमै पहिले नै स्थापित भइसकेको थियो।

सन् १९८९ मा दानिएल अध्याय ११ का अन्तिम छ पदहरू अनमुद्रित भए, र त्यस समयावधिका लागि नियुक्त सन्देशवाहकले पहिचान गरे कि त्यहाँ तीन शक्तिहरू थिए जसका भविष्यवाणीय गतिविधिहरू अध्याय ११ का पद ४० देखि ४५ सम्म प्रवाहित हुन्छन्। पद ४० मा उल्लेखित दक्षिणको राजा अजिङ्गर-शक्ति हो; उत्तरको राजा पोपीय शक्ति हो, जसलाई पदको प्रारम्भमै सन् १७९८ मा नेपोलियनकालीन फ्रान्सको अजिङ्गर-शक्तिका हातबाट घातक घाउ दिइएको थियो। त्यस पदमा पोपीय शक्तिले आफ्नो घातक घाउ निको पार्ने कार्य आरम्भ गर्दछ। सन् १९८९ मा उत्तरको राजाले सोभियत संघको अजिङ्गर-शक्तिविरुद्ध प्रतिकार गर्दछ, जो त्यतिबेला दक्षिणको राजा बनेको थियो। जब क्याथोलिकवादको पशु-सत्ताले सोभियत संघविरुद्ध प्रतिकार गर्‍यो, तब यो संयुक्त राज्य अमेरिकाको प्रतिनिधि सेनासहित आयो, जो प्रकाश १६ अध्यायको झूटा अगमवक्ता हो। अजिङ्गर दक्षिणको राजा, पशु उत्तरको राजा, र रथहरू, घोडचढीहरू तथा जहाजहरूको झूटा अगमवक्ता—यी सबै पद ४० मा चित्रित गरिएका छन्, र भविष्यवाणीय रेखा पद ४५ मा समाप्त हुन्छ, जब पोपीय शक्ति “आफ्नो अन्त्यमा आइपुग्छ, र उसलाई सहायता गर्ने कोही हुँदैन।”

प्रकाशको पुस्तक अध्याय सोहमा उल्लिखित आरमागेदोन एक प्रतीकात्मक भौगोलिक क्षेत्र हो, जसले ख्रीष्टको पुनरागमनभन्दा अघि हुने मानवजातिको विद्रोहलाई जनाउँछ। आरमागेदोन एउटा प्रतीक हो; यो शब्द दुई शब्दहरूबाट बनेको छ— “हार,” जसको अर्थ पर्वत हो, र “मेगिदो,” जो यिजेरलको उपत्यका हो। मेगिदो उपत्यका भए तापनि यूहन्नाले पर्वतलाई मेगिदोसँग संयोजित गरेको तथ्यले भविष्यवाणीका विद्यार्थीलाई आरमागेदोन एउटा प्रतीक हो, जसमा भौगोलिक सन्दर्भ निहित छ, भन्ने कुरा बुझाउँछ; किनकि यिजेरलको उपत्यकामा कुनै पर्वत छैन।

यिजेरल उपत्यका तीन समुद्रहरू (भूमध्यसागर, गालील समुद्र, र मृत सागर) तथा यरूशलेमका बीचमा अवस्थित छ। यो उत्तरी इस्राएलको सापेक्षतः केन्द्रीय भागमा पर्छ, र यी तीन जलाशयहरू तथा यरूशलेम यसका वरिपरि विभिन्न दिशाहरूमा अवस्थित छन्। दानियल अध्याय एघारको पद पैतालीसमा उत्तरका राजा कसैको पनि सहायता नपाई आफ्नो अन्त्यमा आइपुग्छ, र उक्त पदले उसको भौगोलिक अन्त्यलाई समुद्रहरूको बीचमा र यरूशलेमको महिमामय पवित्र पर्वतको बीचमा रहेको बताउँछ। दानियल अध्याय एघारको पद चालीसले पोपीय शक्तिको घातक घाउको निको पारिने प्रक्रिया र त्यसको अन्तिम अन्त्यका विषयहरू भएका ती तीन शक्तिहरूको परिचय गराउँछ।

यी पदहरूको पहिलो वाक्यांशले १७९८ मा अन्तको समयलाई चिन्हित गर्दछ, जब पोपसत्ताले आफ्नो प्राणघातक घाउ पायो, र पैतालीसौं पदले त्यसको स्थायी प्राणघातक घाउलाई पहिचान गर्दछ। पोपीय शक्तिको पहिलो र अन्तिम मृत्युबीचको भविष्यवाणीय इतिहासले मानवजातिको विद्रोहलाई पहिचान गर्दछ, जब तिनीहरूले पोपीय शक्तिको प्रभुत्व पुनर्स्थापित गर्छन्, अर्थात् त्यसको प्राणघातक घाउ यसको अन्तिम विनाशअघि निको पारिन्छ। यी छ पदहरूले सत्यको हस्ताक्षर वहन गर्दछन्, किनकि सुरुवात र अन्त्य दुवै पोपीय शक्तिको मृत्यु हुन्, र बीचका पदहरू पहिलो प्राणघातक घाउ निको पारिँदै गर्दा मानवजातिको विद्रोह हुन्।

स्वर्गीय स्वर्गदूतहरूबाट मिलरलाई मूर्तिपूजक रोम र पोपवादी रोमबीचको सम्बन्धबारे ज्योति प्रदान गरियो। मिलरको भविष्यवाणीसम्बन्धी नमूनाको बुझाइका लागि कुञ्जी, जसलाई उनले आफ्ना सबै भविष्यवाणीसम्बन्धी

अनुप्रयोगहरूमा प्रयोग गरे, दोस्रो थिस्सलोनिकीमा उल्लिखित “दैनिक” थियो। त्यस अध्यायमा “दैनिक” भनेको मूर्तिपूजक रोम हो, र यही कुराले विलियम मिलरले बुझ्न आएका दर्शनलाई स्थापित गर्‍यो; किनकि रोम नै—अध्याय एघारको पद चौधमा “तिम्रा जनताका लुटेराहरू” भनेर उल्लिखित—दर्शनलाई स्थापित गर्छ।

सन् १९८९ मा ज्ञानको वृद्धिलाई बुझ्न उठाइएका दूतले रोमको त्रिविध स्वरूपलाई बुझ्न पुगे। मिलर पहिलो र दोस्रो स्वर्गदूतका दूत थिए, र उनले संसारसमक्ष प्रस्तुत गरेको दर्शन स्थापित गर्न रोमका पहिलो र दोस्रो प्रकट स्वरूपहरूलाई बुझे। तेस्रो स्वर्गदूतका दूतले आफूलाई संसारमा घोषणा गर्न दिइएको दर्शन स्थापित गर्न रोमका सबै तीनवटा प्रकट स्वरूपहरूलाई बुझ्न पुगे।

रोमको पहिलो प्रकटीकरण पगान रोम थियो। पगान रोमबाट पोपीय रोम, दोस्रो प्रकटीकरण, उत्पन्न भयो। पहिलो दुई प्रकटीकरणहरूबाट आधुनिक रोम उत्पन्न भयो, अर्थात् अजिङ्गर, पशु र झूटा अगमवक्ताको त्रिविध गठबन्धन।

अर्को लेखमा हामी एडभेन्ट इतिहासमा “दैनिक” सम्बन्धी विवादको क्रमलाई निरन्तर अगाडि बढाउनेछौं।

“जो सतहको तलसम्म देख्नुहुन्छ, जसले सबै मानिसहरूको हृदय पढ्नुहुन्छ, उहाँ ती व्यक्तिहरूका विषयमा, जसले महान् प्रकाश पाएका छन्, यसो भन्नुहुन्छ: ‘तिनीहरू आफ्नै नैतिक र आत्मिक अवस्थाका कारण न त पीडित छन्, न त स्तब्ध भएका छन्।’ हो, तिनीहरूले आफ्नै मार्गहरू रोजेका छन्, र तिनीहरूको प्राण तिनीहरूका घृणित कर्महरूमा आनन्द मान्दछ। ‘म पनि तिनीहरूका भ्रमहरू नै रोज्नेछु, र तिनीहरूका भयहरू तिनीहरूमाथि ल्याउनेछु; किनकि जब मैले बोलाउँ, कसैले पनि उत्तर दिएन; जब मैले बोलेँ, तिनीहरूले सुनेनन्; बरु तिनीहरूले मेरा आँखाअगाडि दुष्टता गरे, र त्यही कुरा रोजे जसमा म प्रसन्न थिइँँ।’ ‘परमेश्वरले तिनीहरूलाई बलियो भ्रम पठाउनुहुनेछ, ताकि तिनीहरूले झूटमाथि विश्वास गरून्,’ किनकि तिनीहरूले ‘सत्यको प्रेम ग्रहण गरेनन्, ताकि तिनीहरू उद्धार पाउन सकून्,’ ‘बरु तिनीहरूले अधर्ममा आनन्द माने।’ यशैया ६६:३, ४; २ थिस्सलोनिकी २:११, १०, १२।

“स्वर्गीय शिक्षकले सोध्नुभयो: ‘तिमीहरू ठीक जगमाथि निर्माण गरिरहेका छौ र परमेश्वरले तिमीहरूका कामहरू स्वीकार गर्नुहुन्छ भन्ने बहानाभन्दा मनलाई मोहित पार्न सक्ने अझ प्रबल भ्रम के हुन सक्छ, जबकि वास्तवमा तिमीहरू संसारिक नीतिअनुसार धेरै कुरा गरिरहेका छौ र यहीवाको विरुद्ध पाप गरिरहेका छौ? ओह, यो ठूलो छल हो, मनलाई आकर्षित गर्ने यस्तो भ्रम हो, जसले ती मानिसहरूको मनमस्तिष्कमाथि अधिकार जमाउँछ, जसले एक समय सत्यलाई चिनेका थिए, तर भक्तिको रूपलाई त्यसको आत्मा र शक्तिसँग भ्रम गर्छन्; जब उनीहरू आफूलाई धनी, धनसम्पत्तिले परिपूर्ण, र कुनै कुराको आवश्यकता नभएको ठान्छन्, जबकि वास्तवमा उनीहरूलाई सबै कुराको आवश्यकता हुन्छ।’”

“आफ्ना वस्त्रहरू निष्कलङ्क राखिरहेकै आफ्ना विश्वासयोग्य सेवकहरूप्रति परमेश्वर परिवर्तन हुनुभएको छैन। तर धेरै जना यसो भन्दै चिच्याइरहेका छन्, ‘शान्ति र सुरक्षा,’ जबकि अकस्मात् विनाश तिनीहरूमाथि आइरहेको छ। जबसम्म पूर्ण पश्चात्ताप हुँदैन, जबसम्म मानिसहरूले स्वीकारोक्तिद्वारा आफ्ना हृदयहरू नम्र बनाउँदैनन् र सत्यलाई येशूमा जस्तै छ त्यही रूपमा ग्रहण गर्दैनन्, तिनीहरू कहिल्यै स्वर्गमा प्रवेश गर्नेछैनन्। जब हाम्रो पङ्क्तिमा शुद्धीकरण हुनेछ, तब हामी अब उपरान्त केही कुराको खाँचो नभएका, आफूलाई धनाढ्य र सम्पत्तिमा वृद्धि भएका भनी घमण्ड गर्दै निश्चिन्त भई बस्नेछौं।”

“कसले सत्यतापूर्वक भन्न सक्छ: ‘हाम्रो सुनो आगोमा जाँचिएको छ; हाम्रा वस्त्रहरू संसारबाट कलङ्करहित छन्?’” मैले हाम्रा प्रशिक्षकलाई तथाकथित धार्मिकताका वस्त्रहरूतर्फ आँल्याउँदै गरेको देखें। ती वस्त्रहरू उतारेर उहाँले तल लुकेको अशुद्धता प्रकट गरिदिनुभयो। त्यसपछि उहाँले मलाई भन्नुभयो: “के तिमी देख्दैनौ, उनीहरूले आफ्नो अशुद्धता र चरित्रको सडनलाई कसरी आडम्बरपूर्वक ढाकछोप गरेका छन्? ‘विश्वासयोग्य सहर कसरी वेश्या भएकी छ!’ मेरा पिताको घर व्यापारको घर बनाइएको छ, यस्तो स्थान, जहाँबाट दैवी उपस्थिति र महिमा प्रस्थान गरिसकेका छन्! यही कारणले दुर्बलता छ, र शक्ति अभावमा छ।” टेस्टिमोनिय, खण्ड ८, २४९, २५०।